

HEXAGON II

Rama IX Art Museum Foundation

by Thanet Awsinsiri
Surasi Kusolwong
Sansern Milindasuta

B-CAT-1-0316-1990
GRO-0387-07-1990

HEXAGON II

Thanet Awsinsiri
Sansern Milindasuta
Surasi Kusolwong

Rama IX Art Museum Foundation

July 12-August 2, 1990
The National Gallery, Bangkok, Thailand.

HEXAGON II

หม่อมหลวง กัทราราช จิระประวัติ ผู้แต่ง
สลับฟัน รัดนเรือง ผู้เรียบเรียง

Hexagon II เป็นผลงานการแสดงศิลปะของศิลปิน 3 ท่าน คือ ธนศ อ่าวสินธุ์ศิริ สรรเสริญ มิสินทูลุค และสุรสิทธิ์ กุลลวงค์

ศิลปิน 2 ท่านแรกเป็นสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่ม Hexagon อันมีสมาชิก ตั้งเดิมของกลุ่มทั้งหมด 6 คน ซึ่งได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานของกลุ่มภายใต้ ชื่อนิทรรศการว่า Hexagon ที่บริษัท เคาน์ซิล กรุงเทพมหานคร ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ก่อนที่พวกเขาจะจบการศึกษาไม่นานนัก และหลังจากนิทรรศการ ครั้งนั้นแล้ว สมาชิกของกลุ่มก็ได้แยกย้ายกันไปประกอบภาระกิจต่าง ๆ ของแต่ละคน

มาในปี พ.ศ. 2533 นี้ สมาชิกดั้งเดิมของกลุ่ม 2 ท่าน คือ ธนศ อ่าวสินธุ์ศิริ สรรเสริญ มิสินทูลุค ก็ได้ตัดสินใจแสดงนิทรรศการร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง และในการแสดงครั้งนี้ทั้งสองได้เชิญศิลปินอีกท่านหนึ่งเข้าร่วมแสดงผลงานใน นิทรรศการครั้งนี้ด้วย คือ สุรสิทธิ์ กุลลวงค์ จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และมีแง่มุมใน การทำงานศิลปะที่แตกต่างออกไปจากเขาทั้งสอง

ผลงานของศิลปินทั้ง 3 ท่าน แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงทั้งในด้านความคิด หลัก รูปแบบ สไตล เทคนิค และสื่อที่ใช้ กล่าวคือ ธนศเลือกทำงานที่มีขนาดเล็ก ด้วยเทคนิคสีน้ำ และเสนอผลงานการวาดภาพแบบหุ่นนิ่งเป็นหลัก ส่วนสรรเสริญ เสนอผลงาน 2 ประเภท คือ งานวาดเส้นและงานจิตรกรรมสีอะครีลิคโดยเสนองาน ในลักษณะนามธรรมที่อาศัยรูปทรง organic form สื่อเรื่องราว อารมณ์ ความ รู้สึกของงาน และสุรสิทธิ์ กุลลวงค์ เสนอผลงาน 4 ประเภทด้วยกัน คือ งานวาดและระบายสีบนภาพถ่ายงานจิตรกรรมเทคนิคสีอะครีลิค งานวาดเส้นและงานจิตรกรรม เทคนิคสีอะครีลิคโดยเสนองานในลักษณะนามธรรมและทั้งงานธรรมที่มี "ม้ากั้น" (Barricade) เป็นสัญลักษณ์แทนความคิดในเชิงมนุษยชนและเพศหญิง ชาย ซึ่ง เป็นความคิดหลักของเขา

นับเป็นนิทรรศการอันดีที่ศิลปินรุ่นใหม่ทั้งสามจากสถาบันศิลปะของมหาวิทยาลัยศิลปากร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีโอกาสเสนอผลงานร่วมกัน

ที่หอศิลป์แห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันศิลปะอันทรงเกียรติของไทย ความแตกต่างของผลงานและความคิดของศิลปินทั้งสามคงจะนำรสชาติของศิลปะอันหลากหลายมาสู่ท่านผู้ชมได้มากที่สุด และนิทรรศการในครั้งนี้คงจะมีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้วงการศิลปะร่วมสมัยของไทยตื่นตัวและเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ไม่มากก็น้อย

อนศ อาวสินธุ์ศิริ

อนศ อาวสินธุ์ศิริ สมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม Hexagon จบการศึกษาศิลปะจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2530 และในปีเดียวกันนั้นเอง ได้นำผลงานประติมากรรมออกแสดงร่วมกับสมาชิกของกลุ่ม นิทรรศการ "Hexagon" ที่นิทรรศน์ ดาราศิลป์ กรุงเทพฯ

ในนิทรรศการ "Hexagon II" นี้ อนศมุ่งหวังที่จะแสดงออกถึงงานคิด ขารมณ และประสบการณ์ภายในของเขา ทั้งนี้โดยมี สีนํ้า จิตรกรรมหุ่นนิ่ง และจิตรกรรมที่พัฒนาต่อไปจากการเขียนภาพหุ่นนิ่ง เป็นสื่อและรูปแบบในการนำเสนอเพื่อสื่อถึงสารที่ต่อจาก

จิตรกรรมแบบ "หุ่นนิ่ง" มีประวัติอันยาวนาน จากหลักฐานที่หลงเหลืออยู่ในงานจิตรกรรมแบบหุ่นนิ่งที่เก่าแก่ที่สุดปรากฏอยู่ในงานจิตรกรรมฝาผนังที่เมืองเฮอริโวลเนียม ในประเทศอิตาลี จากนั้นในช่วงเวลาประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 1 แต่จิตรกรรมหุ่นนิ่งเริ่มเข้ามามีบทบาทในวงการศิลปะอย่างจริงจังและมาได้รับความนิยมอย่างสูงสุดในราวคริสต์ศตวรรษที่ 17 โดยเฉพาะในงานของกลุ่มศิลปินชาวอิตาลี เช่น Kalf และศิลปินร่วมสมัยของเขา ศิลปินกลุ่มนี้มีความถนัดกับงานในลักษณะเหมือนจริง เพื่อสะท้อนถึงสภาพอันแท้จริงของวัตถุชนิดต่างๆ ที่ใช้เป็นหุ่น เช่น ถ้วยแก้ว เซอร์โง แกรน ผลไม้ อาหารชนิดต่างๆ ฯลฯ สภาพอันแท้จริงของวัตถุต่างๆ เหล่านี้มีความงดงามในสายตาของศิลปินและยังเป็นบันทึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่และสภาพของสังคมได้เป็นอย่างดี

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 19 จิตรกรรมแบบหุ่นนิ่งมีบทบาทอย่างโดดเด่นในการเคลื่อนไหวแบบ Impressionism และ Post-Impressionism โดยเฉพาะในผลงานของ Cézanne และ Van Gogh

Cézanne ซึ่งนับถือว่าเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุดผู้นำหนึ่งของวงการศิลปะสมัยใหม่ ได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างงานจิตรกรรมแบบหุ่นนิ่งไว้มากมาย โดยศึกษาทั้งในแง่

Rama IX Art Museum Foundation

Still-Life, 1988, watercolour

Paul Cézanne, Still Life (The Bottle of Peppermint), about 1890-1894

สัดส่วนความสัมพันธ์ของเส้นระนาบและสีของวัตถุ ตามสภาพเป็นจริงตั้งแต่นั้น และต่อมาได้พัฒนาค้นคว้าทดลองเขียนให้รูปทรงของวัตถุค่อย ๆ ปิดเป็นวงไปจากภาพความเป็นจริงในที่สุดได้ภาพในลักษณะกึ่งนามธรรม แต่ทั้งนี้โดยมีภาพของหุ่นนิ่งเป็นพื้นฐาน

ภาพหุ่นนิ่งมีลักษณะเฉพาะตัวที่สำคัญกล่าวคือ ให้รูปทรงและเนื้อหาทางศิลปะที่ค่อนข้างคงที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ลักษณะดังกล่าวทำให้ศิลปินสามารถศึกษาภาพที่เกิดขึ้นจากหุ่นนิ่งได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของโครงสร้าง สัดส่วน และลักษณะรูปทรงของวัตถุหุ่นนิ่ง องค์ประกอบในการจัดวางรวมถึงความสัมพันธ์ของแสง สี และเงาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้นักภาพตามธรรมชาติของหุ่นนิ่งยังมีความเป็นกลางในแง่ของอารมณ์ ความรู้สึกเป็นตัวแทนความไม่มีคติต่อสิ่งใด ๆ ในแง่ที่ว่าให้ศิลปินสามารถเลือกนำมาใช้โดยสอดคล้องกับความคิดและความหมายที่ไม่ตายตัวต่าง ๆ ลงไปได้อย่างอิสระ

อนศเลือกใช้ภาพหุ่นนิ่งเป็นรูปแบบในการนำเสนอของเขา เพราะธรรมชาติของภาพหุ่นนิ่ง ดังที่กล่าวมาสอดคล้องเป็นอยู่ดีกับพัฒนาการทางความคิดอันมั่นคงและความรู้สึกทางจิตวิญญาณของเขาในปัจจุบัน กล่าวคือ อนศเชื่อว่า การเข้าสู่สภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งอย่างถ่องแท้เป็นทางเรียบเนียนไปสู่คุณที่บรรลุถึงความเป็นจริงในตัวตนธรรมชาติของตนเอง

ผลงานภาพหุ่นนิ่งในช่วงแรกเช่นภาพชุด "Still-Life" ที่เขียนขึ้นในช่วงปลายปี 1988 และต้นปี 1989 ของอนศน่าจะได้รับความสนใจจากผลงานหุ่นนิ่งของศิลปินยุค Post-Impressionism โดยเฉพาะในเรื่องของวัตถุหุ่นนิ่งที่ใช้วิธีการวาดและการสร้างรูป โดยการเลือกใช้สีผลไม้ ดอกไม้ ผ้า ฯลฯ มาใช้ในงานของเขาส่วนวิธีการสร้างงานเพื่อให้ได้มิติต่าง ๆ ทางความคิดและอารมณ์ความรู้สึกนั้น เมื่อเขาวาดวัตถุที่เป็นผลผลิตโดยตรงของธรรมชาติ เช่น ผลไม้ ดอกไม้ อนศจะรักษาลักษณะตามธรรมชาติของสิ่งเหล่านั้นไว้อย่างใกล้ชิดกับความจริง แต่เมื่อเขาวาดวัตถุที่เป็นผลผลิตจากการประดิษฐ์และปรุงแต่งของมนุษย์ เช่น โต๊ะ ผ้า แก้ว อนศกลับทำให้วัตถุเหล่านั้นดูเป็นวัสดุชีว และดูผิดเพี้ยนไป โดยการเน้นระบบของภาพและไม่ได้นำหลักทฤษฎีภาพเข้ามาใช้เพื่อในภาพดูเหมือนจริง

ส่วนสีและโทนสีที่ใช้ใน อนศเลือกใช้สีในโทนเหลือง เขียว และแดง ในงานช่วงแรกนั้นและถึงแม้ว่าจะเลือกใช้สีในเชิงโดยปกติมีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่โปร่งเบา และใส อนศกลับได้เน้นคุณลักษณะธรรมชาติของสีชนิดนี้แต่เขาเลือกใช้สีและ

มีประในการวาดคล้ายคลึงกับวิธีการวาดด้วยสีฝุ่น ทำให้ได้สีที่ดูหนาไม่โปร่งใส
ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ “นิ่ง” มากกว่างานสีน้ำ โดยปกติ

ผลงานในช่วงที่สองมีลักษณะคล้ายคลึงกับช่วงแรกในแง่ของวัตถุพื้นฐาน
ที่ใช้แตกต่างกันในแง่ของจังหวะการวางองค์ประกอบของภาพ และโทนสี
ในงานชื่อ “Playground” และ “Objectscape” แนวความคิดประกอบของพรรณไม้
ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนของรูปทรงธรรมชาติ อันเป็นรูปทรงอุดมคติของ
พันธุ์ไม้เหล่านั้น โดยมิได้เน้นจะให้เห็นเป็นต้นไม้อื่นใดชนิดหนึ่งในความเป็นจริง
อย่างเฉพาะเจาะจง ส่วนวิธีการวาดนั้นเช่นนั้นไม่รูปทรงของวัตถุต่าง ๆ มีลักษณะ
เป็นรูปทรงเรขาคณิตและเน้นเส้นในแนวตั้ง ส่วนสีที่ใช้ในช่วงนี้คือ สีโทน
น้ำตาลแดงและเขียวเป็นหลัก ซึ่งธรรมชาติของสีทั้งสองก่อให้เกิดบรรยากาศที่ขัดแย้ง
เย็นเหงา และโดดเดี่ยว ผลที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติจากการเลือกวัตถุพื้นฐาน วิธีการวาด
จังหวะการวางองค์ประกอบของภาพและโทนสีที่ใช้ ทำให้สื่อบางอย่างต่าง ๆ ในภาพดู
ไร้ชีวิตชีวา มีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นกลางในความหมายและอารมณ์ความรู้สึก
บรรลุถึงความต้องการของศิลปิน ที่ต้องการให้ผู้ชมมีอิสระที่จะจินตนาการและ
สะท้อนความรู้สึกของชาวต่างชาติต่อภาพของเขาได้

ผลงานในช่วงปัจจุบันของแอนดรูว์ เป็นช่วงที่สองที่คล้ายคลึงกับช่วงที่สอง ในแง่
ของการจัดวางองค์ประกอบของภาพและโทนสี สีที่เห็นเป็นสีน้ำตาลแดงของวัตถุพื้นฐาน
ที่ใช้ กล่าวคือ แอนดรูว์ได้นำไปวาดวัตถุเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของ
ภาพวัตถุเหล่านี้มีประวัติความเป็นมาต่าง ๆ กันบ้างก็มีความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์
ศาสตร์อย่างเช่นของเล่นชัต เช่น หัวรูปปั้นของโมโลโตมเบย์ บ้างก็ไม่มีลักษณะ
ไม่ชัดเจนในงานชื่อ “Foolish Observing”, “Narcissus” และ “I Do Say
Nothing” แอนดรูว์อาจวาดองค์ประกอบบางส่วนของวัตถุที่เห็น
เห็นได้ในชีวิตประจำวันของโลกปัจจุบัน เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ โคมไฟ กระดาษ
บันได เป็นต้น จากองค์ประกอบ สี และแสงที่ดูไม่เป็นธรรมชาติ ภาพในช่วงนี้ของ
แอนดรูว์ให้ผู้ชมมีอารมณ์ตอบสนองต่าง ๆ กันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในชีวิต
ของแต่ละบุคคล หลักการและรูปแบบของงานประติมากรรมชิ้นส่วนหนึ่งสอดคล้องกับ
ความคิดของลัทธิ “Pittura Metafisica” หรือ “จิตรกรรมอภิปรัชญา” ซึ่งเป็น
หลักการและความคิดเห็นที่แอนดรูว์มีความสนใจ จิตรกรรมอภิปรัชญา คือลัทธิ
ศิลปะที่เกิดขึ้นโดยศิลปินชาวอิตาลีชื่อ Giorgio de Chirico และ Carlo

Carra เมื่อปี พ.ศ. 1917

Objectscape, 1990, watercolour

Rama IX Art Museum Foundation

Carlo Carra, The Drunken Gentleman, 1917

แอนดรูว์งานศิลปะเพื่อหวังจะสะท้อนความคิดในระดับจิตสำนึกและปัญหา
เป็นผลของชาวอเมริกาที่ห่างไกล และนอกจากจะหวังให้ผู้ชมงานสามารถรับรู้ความคิด
ความต้องการที่เป็นเหตุเป็นผลของชาวแล้ว แอนดรูว์ยังต้องการให้ผู้ชมทราบดีถึงจินตนา
การส่วนตัวต่าง ๆ กันออกไปอย่างไม่เป็นอิสระด้วย

แต่อย่างไรก็ตามความต้องการของแอนดรูว์เป็นผลมาจากน้อยเพียงใดก็เป็นอัน
กับปัจจัยต่าง ๆ ในการประกอบงานศิลปะของชาวด้วย ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้
คือ เนื้อหา สื่อ วัสดุ และเทคนิคที่เลือกใช้ โดยมีความทบทวน ธรรมเนียมที่และทักษะ
ในเชิงฝีมือช่างที่จะเป็นกรอบกำกับให้สิ่งต่าง ๆ ที่เขาเลือกใช้นั้นตกผลึกอย่างตัว
จนสามารถตอบสนองความต้องการและความคิดในระดับเหตุผลของเขาให้บรรลุ
ผลขึ้นมาได้

สรเสรีญ มลินทสุต

สรเสรีญ มลินทสุต สมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม Hexagon จบการศึกษา
จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2530 หลังจาก
นั้นได้ไปศึกษาต่อทางจิตรกรรมที่ Chelsea School of Art ประเทศอังกฤษเป็น
เวลา 1 ปี และที่ Hochschule Fur Bildende Kunst Braunschweig
ประเทศเยอรมนีอีก 1 ปี

สรเสรีญ เคยนำผลงานประติมากรรม และงานวาดเส้นที่เข้าชั้นเรียนศึกษา
อยู่ที่ประเทศอังกฤษ และเยอรมนี ออกแสดงในนิทรรศการเดี่ยว “Sansern
Milindasuta's Recent Works” ที่หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และ
ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. 2532

ผลงานประติมากรรมทั้งหมดของสรเสรีญ ที่แสดงในครั้งนั้นมีขนาดเล็กลง
และสร้างชิ้นจากวัสดุที่หาซื้อได้ง่าย ๆ ไป และมักเป็นวัสดุที่พบตาม เกลียนสภาพ
ได้ง่าย เช่น ดินน้ำมัน กระดาษ ขี้ผึ้ง เทป ด้าย เป็นต้น งานประติมากรรมของ
สรเสรีญอยู่ในลักษณะ organic form ซึ่งเป็นรูปทรงที่มีอิสระในตัว บ้างก็
เหมือนโครงกระดูก เช่น ในงานชื่อ “To Spring” บ้างก็เหมือนรูปทาบาน
เช่น ผลงานชื่อ “To Be over Head and Ears in Love” และ “Deplore”
รูปทรงเหล่านี้เกิดขึ้นจากจินตนาการส่วนตัวของศิลปินผสมผสานกับแรงบันดาลใจ
ในจากผลงานของกลุ่มประติมากรรมสมัยใหม่ของอังกฤษ โดยเฉพาะ Richard
Deacon และ Anish Kapoor ซึ่งเป็นประติมากรที่มีควมล้ำลึก และมีพิชิต

To Spring, 1988, mixed media

ต่อวงการศิลปะร่วมสมัยของอังกฤษมาก

ผลงานของสรเสรีวัย ทั้งงานประติมากรรม และงานวาดเส้นได้รับอิทธิพลจากงานของ Deacon อย่างเด่นชัดในเรื่องของรูปทรง เช่น งานประติมากรรม "To Be Over Head and Ears in Love" และ "Deplore" ของสรเสรีวัย มีลักษณะรูปทรงคล้ายคลึงกับงานชุด "Art for Other People" และ "If the Shoe Fits" ของ Deacon แต่อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ที่เห็นพ้องกันก็คือจากผลงานของศิลปินทั้งสองที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากขนาดของผลงาน และประเภทของวัสดุที่เลือกใช้ กล่าวคือ งานประติมากรรมของ Deacon มีขนาดใหญ่ และสร้างขึ้นมาจากวัสดุที่เป็นโลหะ เช่น เหล็กหรือสังกะสี จึงมีความคม ความชัดเจน และคงทน ให้ความรู้สึกที่แข็งแรงและหนัก ส่วนงานประติมากรรมของสรเสรีวัย มีขนาดเล็ก และสร้างขึ้นมาจากวัสดุที่บอบบาง เปลี่ยนสภาพได้ง่าย เช่น ดินน้ำมัน กระดาษ ขี้ผึ้ง ฯลฯ ทำให้รู้สึกถึงความเปราะบาง ความไม่แน่นอน การเลือกใช้วัสดุที่บอบบาง และลักษณะเปราะบางมานี้เองที่มีเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งที่ปรากฏในงานของ Anish Kapoor ศิลปินอีกท่านหนึ่งที่อิทธิพลต่อวงการของสรเสรีวัย Kapoor เป็นศิลปินชาวอินเดีย ซึ่งกำลังมีชื่อเสียง และมีอิทธิพลต่อวงการศิลปะของประเทศอังกฤษ ในปัจจุบัน ในการสร้างงานของเขานี้ Kapoor มักเลือกวัสดุที่หาได้ง่าย และมีความหมายต่อวัฒนธรรม ประเพณีของชาวอินเดีย เช่น สีฝุ่นที่ใช้ในการตกแต่งหน้าผา มือ และเท้าของชาวอินเดีย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่างานประติมากรรม และงานวาดเส้นของสรเสรีวัย จะได้รับอิทธิพลจากงานของศิลปินท่านอื่นในเรื่องรูปทรง และวัสดุที่ใช้แต่ผลโดยรวมของงานทั้งในแง่รูปลักษณะ และความรู้สึกที่ปรากฏก็สะท้อนถึงความคิด และบุคลิกส่วนตัวของสรเสรีวัย อย่างชัดเจน สรเสรีวัยชอบความสนุกสนานสดใสแบบเด็ก ๆ ของตนเอง และเกมต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ความสนุกสนานน่าเอ็นดูและความบริสุทธิ์สดใส จึงปรากฏอย่างเด่นชัดเป็นแก่นแท้ในงานของเขา

ในนิทรรศการ Hexagon II นี้ สรเสรีวัย นำเสนอผลงาน 2 ประเภทด้วยกัน คือ งานวาดเส้น และงานภาพวาดสีอะคริลิก

งานวาดเส้นของสรเสรีวัย ที่นำออกแสดงในครั้งนี้ เป็นผลงาน งานที่ศิลปินทำขึ้นขณะใช้ชีวิตอยู่ในประเทศเยอรมนี ลักษณะโดยรวมที่ปรากฏ และรูปทรงต่าง ๆ ที่เลือกใช้แสดงถึงความต่อเนื่องจากผลงานในการแสดง "Sansem Milin-

Richard Deacon, Art for Other People No. 11, 1984

Deplore, 1988, mixed media

Anish Kapoor, 1000 Names, 1981

September to August, 1989, gouache

Rama IX Art Museum Foundation

dasuta's Recent Works" ในปี พ.ศ. 2532 เช่น ในงานชุด "September to August" มีรูปลักษณะโดยรวมของงานคล้ายคลึงกับงานชุดเก่า โดยเฉพาะการใช้รูปทรงกลมขนาดต่าง ๆ ที่ลอยลอยไปมาอย่างอิสระ ในสภาพบรรยากาศที่รู้สึกเหมือนเป็นสูญญากาศ หรือในงานชุด "You Are Thicker Than a Finger" ซึ่งสรเสรีวัยใช้ gouache สีขาวบนกระดาษสีดำนั่น ก็มีลักษณะรูปทรงแบบ organic form ที่คล้ายคลึงกับงานประติมากรรมหลาย ๆ ชิ้นของเขาย่างเด่นชัด

อย่างไรก็ตาม งานวาดเส้นที่แสดงในนิทรรศการครั้งนี้ ให้ความรู้สึกที่ค่อนข้างขัดแย้ง มากกว่าผลงานชุดที่ผ่านมา เห็นจะเป็นด้วยรูปทรง และการจัดองค์ประกอบภาพที่หนาแน่น ซึ่งศิลปิน กล่าวว่าเป็สิ่งที่สะท้อนความรู้สึกภายในของเราที่กำลังห่อหุ้ม และรู้สึกไม่เป็นที่อิสระในจิตใจ

ส่วนภาพวาดสีอะคริลิกนั้น สรเสรีวัยเริ่มค้นคว้าทดลองใช้ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2533 หลังจากกลับจากต่างประเทศแล้ว และนับได้ว่าเป็นสื่อชนิดใหม่ที่เขากำลังทำควบคู่กัน โดยเฉพาะในแง่ของสีที่สดใส ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของสีชนิดนี้

โทนสีที่สรเสรีวัยเลือกใช้เป็นสีที่มีความสดใสมาก เช่น แดง เขียว ม่วง ชมพู เทา เหลือง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามเขาก็ได้ลดค่าความสดของสีต่าง ๆ เหล่านี้ลง โดยการใส่สีขาวแทรกอยู่ทั่วไปในบรรยากาศ ส่วนวิธีการใช้สีนั้น สรเสรีวัยใช้สีค่อนข้างหนา และจะปล่อยให้แห้งทิ้ง ๆ ทุกละเป็นทาง คล้ายกับน้ำจากฝักบัวที่กำลังไหลลงอย่างรวดเร็วบนร่างกายและพื้น ทำให้รู้สึกถึงความสด และชุ่มฉ่ำ

ในแง่ของรูปทรงที่เลือกใช้ชิ้นนั้นสรเสรีวัยยังคงใช้รูปทรงง่าย ๆ แบบ organic form เช่น รูปทรงคล้ายของท้าว ท่อน้ำ ลูกส้ม คล้ายคลึงกับที่ปรากฏในงานประติมากรรมและงานวาดเส้นทั้งหลายของเขา รูปทรง organic form ต่าง ๆ เหล่านี้ แม้จะปรากฏคล้ายคลึงกันอยู่ แต่ให้เป็นสิ่งต่าง ๆ ที่ดูเหมือนจะคุ้นเคยกันอยู่ แต่สรเสรีวัยกล่าวว่า รูปทรงเหล่านี้ ก็ไม่ได้เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างเฉพาะเจาะจง เขาเพียงแต่เลือกนำมาใช้เพราะรูปทรงต่าง ๆ นั้นมีความเหมาะสม และสามารถสนองตอบต่อความต้องการทางอารมณ์ของเขาในขณะนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี และด้วยรูปทรงง่าย ๆ เหล่านี้ สรเสรีวัยนำมาจัดวางองค์ประกอบภาพ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นจังหวะและไดนามิกที่มีลักษณะเคลื่อนไหว ที่น่าสนใจ เช่นในงานชื่อ "I Can Get Along with You Very Well" และ "Whooping Cough" สรเสรีวัยใช้รูปทรงเดิม ๆ ซ้ำในทิศทาง ด้วยจังหวะการซ้ำที่เหมาะสม ทำให้รูปทรงที่มีชีวิตเหล่านี้มีชีวิตชีวามากขึ้นได้

จากลักษณะและโน้ตสี รูปทรงที่เลือกใช้และการจัดองค์ประกอบภาพดังที่ปรากฏ ทำให้งานของบรรพบุรุษศิลปินมีชีวิตชีวา สดใส และก่อให้เกิดอารมณ์สนุกสนาน ซึ่งเป็นแก่นแท้ที่ปรากฏอยู่ในงานทั้งหลายของชาวตะวันตกต่อมา และหากจะเปรียบเทียบของบรรพบุรุษกับบรรพบุรุษที่อยู่คนละตัวแล้ว "สวนสนุก" ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ให้ความรู้สึกทางอารมณ์ที่ใกล้เคียงกับงานของชาวมาชิกสุดปรายกาของสวนสนุกนั้นเต็มไปด้วยเครื่องเล่นลักษณะต่างๆ ที่มีสีสันสดใส เครื่องเล่นเหล่านี้เคลื่อนไหวเร็วช้า ขึ้นบ้าง ตามจังหวะจะโคนของโน้ต และพร้อมกับที่เคลื่อนที่อย่างสนุกสนานเครื่องเล่นเหล่านี้ก็ส่งเสียงดนตรีก็องกังวานไปด้วยความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้ล้วนปรากฏอยู่ในภาพวาดของบรรพบุรุษทั้งสิ้น

สไตล์ของงานภาพวาดศิลปะของบรรพบุรุษแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เขาได้ศึกษาผลงานของจิตรกรตะวันตกหลายท่านมาแล้วอย่างละเอียดลออ เช่น David Hockney, Philip Guston, Richard Long และศิลปินกลุ่ม German Expressionist เช่น Emil Nolde และ Max Beckmann เป็นต้น และแรงบันดาลใจจากผลงานเหล่านี้ศิลปินจะนำลักษณะให้ผลงานของเขามีลักษณะในแบบของเขาและอารมณ์คล้ายคลึงกับผลงานของศิลปินหลายๆ ท่านแต่ละคนต่างกันไม่ซ้ำกันโดยรวมของภาพวาดศิลปะของบรรพบุรุษก็ดูมีเสน่ห์ในตัวอย่างปฏิเสธไม่ได้

แม้ว่าบรรพบุรุษจะเพิ่งเริ่มจับงานจิตรกรรมได้ไม่นานนัก แต่จากประสบการณ์ทางศิลปะที่เขาได้สัมผัสทั้งในแง่ของทักษะ ความคิด และอารมณ์ดังที่ปรากฏออกมาในงานครั้งนี้ น่าจะเป็นเครื่องชี้ว่าบรรพบุรุษจะก้าวต่อไปได้อย่างสวยงามในอนาคต

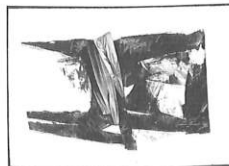
สุรสีห์ กุศลวงศ์

สุรสีห์ กุศลวงศ์ จบการศึกษาจากภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สุรสีห์เคยได้รับรางวัลเกียรติยศต่างๆ หลายครั้งด้วยกัน ทั้งในระดับชาติและนานาชาติจากประเทศต่างๆ และด้วยผลงานคุณภาพที่มีออกมาอย่างสม่ำเสมอทำให้ชื่อและผลงานของสุรสีห์เป็นที่รู้จักกันดีในวงการศิลปะ ในนิทรรศการ Hexagon II นี้ สุรสีห์นำในฐานะศิลปินร่วมเชิญและร่วมแสดงผลงานกับเพื่อนศิลปินของเขา 2 คน ซึ่งเป็นสมาชิกเก่าของกลุ่ม Hexagon และนิทรรศการ Hexagon II นี้จะเป็นนิทรรศการกลุ่มครั้งสุดท้ายก่อนที่สุรสีห์จะเดินทางไปศึกษาต่อทาง Print Making ที่ประเทศเยอรมนี โดย

David Hockney, Man Taking Shower in Beverly Hills, 1964

Rama IX Art Museum Foundation

Masculine Biomaterial Form 89-P9, 1989
Intaglio and chine-collé, 69 x 98 cm.
Private collection

ได้รับทุน DEUTSCHER AKADEMISCHER AUSTAUSCHIDENTS (DAAD) จากรัฐบาลเยอรมัน สุรสีห์ติด คันควัทหลง และผลงานศิลปะออกมาอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะยาวนาน และในช่วงพัฒนาการต่างๆ ของเขา เขาก็ได้ค้นพบและนำเสนอผลงานที่มีรูปแบบและสไตล์ต่างๆ กันดังจะได้กล่าวถึงเป็นลำดับต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผลงานในช่วงพัฒนาการต่างๆ ของเขาก็เป็นความพยายามของศิลปินที่จะสะท้อนถึงความคิดหลักอันเป็นแก่นแท้เพียงความตั้งใจที่เขาสงใจและเข้าใจได้ตรงๆ มาเป็นเวลานาน และเป็นความคิดที่มั่นคงใจให้เขาพาให้พินิจค้นคว้าทดลองหาสื่อวัสดุและเทคนิคต่างๆ ที่จะแสดงผลงานศิลปะออกมาให้สะท้อนถึงความคิดอันเป็นแก่นแท้ของตัวเขาเองนั้น ความคิดดังกล่าวคือ มนุษย์เป็นแหล่งรวมของความแตกต่างและความขัดแย้ง ดังที่ปรากฏออกมาเป็นความแตกต่างของเพศหญิงและชาย ทั้งในแง่กายภาพ เช่น รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ออริโมนเพศที่แตกต่างกัน และทั้งในแง่ลักษณะทางอารมณ์ เช่น ความแข็งแกร่งในเพศชาย และความละเอียดอ่อนในของเพศหญิง เป็นต้น สุรสีห์เชื่อว่า มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะของความเป็นหญิงและชายปะปนอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น แตกต่างกันเพียงระดับความเข้มข้นของลักษณะเพศทั้งสอง และการมาอยู่ร่วมกันของ 2 สิ่งนี้แตกต่างกันเนื่องที่ทำให้ชีวิตมนุษย์ดำรงอยู่และมีความเจริญเติบโตในเชิงสร้างสรรค์ต่อไปได้

จากความคิดหลักนี้เอง ทำให้สุรสีห์มุ่งค้นคว้าหาเทคนิคและรูปแบบในการนำเสนอผลงาน ซึ่งแตกต่างกันไปแล้วแต่ช่วงพัฒนาการของเขา เช่น งานในช่วงแรกเป็นงานภาพพิมพ์ ต่อมาใช้เทคนิคต่างๆ ทางจิตรกรรมและสื่อประสมด้วย นอกเหนือจากเทคนิคและสื่อที่ใช้แล้ว สุรสีห์ได้ค้นคว้าวัสดุต่างๆ ที่เขารู้สึกถูกใจมาเป็นสัญลักษณ์แทนตัวต่างๆ ตามความคิดในเชิงเหตุผลของเขาด้วย กล่าวคือ

ผลงานในช่วงแรก คืองานภาพพิมพ์ชุด Biomaterial Form ซึ่งเขาทำอย่างติดต่อกันมาเป็นเวลา 4 ปี มีลักษณะงานเป็นแบบนามธรรมและจินตนาธรรม เขาได้ใช้ "ผ้า" มาเป็นตัวแทนของเพศหญิงและชาย เนื่องจากเขาเห็นว่า "ผ้า" และ "เสื้อผ้า" ที่มีมนุษย์สวมใส่นั้นมีชีวิตจิตใจและให้ความรู้สึกของความเป็นเพศได้เช่นเดียวกับมนุษย์

ต่อมาสุรสีห์ได้มีโอกาสเข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อเรื่อง "Art Environment and Complex Art Ensembles" ระหว่างวันที่ 22-26 มกราคม 2533 ซึ่งคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน (Goethe Institute) เป็นผู้จัด และได้เชิญ Rainer Wittenborn ศิลปินร่วมสมัย

ชื่อเสียงของเยอรมนีมาเป็นผู้นำในการล้มเนนา ในการล้มเนนาครั้งนี้สุรสีห์ได้นำเอา "ม้ากั้น" (Barricade) มาเป็นสัญลักษณ์แทนมนุษย์เช่นเดียวกับที่เขาคิดใช้ "ม้า" ในงานภาพพิมพ์ช่วงแรก "ม้ากั้น" ในที่นี้หมายถึง ม้าที่หักจากไม่มีกระดูกเห็น ใช้เป็นทั้งที่ลี้ภัยต่าง ๆ เช่น กั้นขวางทางหรือประตูไม่ให้รถเข้าหรือจอดนอกสถานที่ข้างไม่ยอใช้ม้าเป็นทั้งที่ลี้ภัยหรือวางในขณะกำลังลี้ภัยหรือไล่ไม่ เป็นต้น

"ม้ากั้น" เป็นวัตถุที่สุรสีห์สนใจมาทั้งในแง่ของรูป วัตถุที่ใช้และประโยชน์ สื่อของมนุษย์ สุรสีห์เรียกว่า "ม้ากั้น" ให้ความรู้สึกที่แข็งแกร่งของเพศชาย และในการล้มเนนาใช้ปฏิบัติการครั้งนี้สุรสีห์ได้นำ "ม้ากั้น" มาตกแต่งด้วยผ้าน และติดไฟ spot light ไว้ที่ส่วนท้องของม้า ทำให้ "ม้ากั้น" นั้นดูมีชีวิตชีวาและมีความเด่นชัดขึ้น

หลังจากการล้มเนนาในครั้งนั้นแล้ว "ม้ากั้น" ก็ได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ที่สุรสีห์ใช้ในการสร้างงานศิลปะชุดต่อมาของเขา ดังที่ปรากฏในงานนิทรรศการ "Figurative Imaging" ที่สถาบันวัฒนธรรมเยอรมนีระหว่างวันที่ 14-27 มีนาคม 2533) และนิทรรศการผลงานแสดงเดี่ยวชุด "Untitled Figure" ที่ The Seven Seas ระหว่างวันที่ 24 เมษายน และ 20 พฤษภาคม 2533) "ม้ากั้น" ได้ถูกนำมาพัฒนาต่อไปอีกหลายลักษณะด้วยสื่อที่ต่างออกไป คือ งานวาดเส้นในงานวาดเส้นเหล่านี้ สุรสีห์นำ "ม้ากั้น" มาจัดองค์ประกอบให้แตกต่างกันออกไป เช่น นำรูปทรง "ม้ากั้น" มาซ้อนกันขึ้นไปเป็นชั้น ๆ หรือนำมาเรียงต่อกันเป็นทาง และบางครั้งก็ให้ตั้งอยู่ด้วยสื่ออย่างใดเดียวไฟแสงไฟ เป็นต้น ด้วยความสามารถในเชิงศิลปะ และความพากเพียรในการค้นคว้าทดลองของเขา สุรสีห์สามารถทำให้ "ม้ากั้น" เหล่านี้ดูมีชีวิตชีวา มีชีวิตจิตใจเช่นเดียวกับมนุษย์ และสามารถมองต่อความคิดและอารมณ์ภายในของเขาส่งออกมาให้เห็นด้วย

ในงานนิทรรศการ Hexagon II นี้ อาจแบ่งผลงานของสุรสีห์ ตามลักษณะเทคนิคและวัตถุที่ใช้ได้ดังนี้ คือ

งานวาดและระบายสีบนภาพถ่ายชุด "Double Self-Portrait"

งานจิตรกรรมชุด "Object Installation"

งานวาดเส้นชุด "Barricade-White and Black Shadow" และ "Untitled Figure"

งานจิตรกรรมผสมเทคนิคสื่อประสม ชุด "Beyond Female"

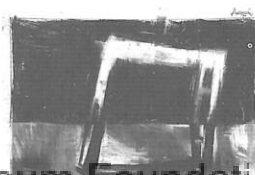
งานวาดและระบายสีบนภาพถ่ายชุด "Double Self-Portrait" นับได้ว่า

Installation II for Art Environment, (detail) 1990
Mixed media 400 x 600 cm.

Double Self-Portrait 2, 1990
Acrylic on photograph 36 x 45 cm

Barricade-White Shadows, 1990
Charcoal on paper 36 x 45 cm.
Private collection

Triangle-March 1989, 1989
Acrylic, varnish and fabric on paper
109 x 125 cm.
Collection of Bangkok Bank

เป็นผลงานที่แสดงถึงความสามารถอย่างสูงของศิลปิน ทั้งในแง่ของการมีจินตนาการที่จะมองเห็นศักยภาพในเชิงศิลปะของวัตถุที่เราเห็นอย่างเป็นธรรมดาสามัญในชีวิตประจำวัน และในแง่ของการนำวัตถุนั้นมาปรับปรุงแต่งและให้ความหมายใหม่ด้วยเทคนิควิธีการทางศิลปะ กล่าวคือ สุรสีห์ถ่ายภาพในหลาย ๆ มุมมองของ "ม้ากั้น" ขนาดใหญ่ตัวหนึ่งที่เขาเห็นตั้งตระหง่านอยู่ริมถนน ม้ากั้นตัวนี้มีม้าด้านหลังกำลังกลิ้งทำให้ด้านหลังนั้นตั้งขึ้นดูคล้ายกับตัวข้างของมนุษย์ หลังจากนั้น สุรสีห์ได้ใช้สีที่มีความเข้มข้นทั้งในแง่ของโทนสีและเนื้อสี เช่น โทนสีดำ เทา น้ำตาล ซีมิงเกิล (pigment) ที่มีความแหลมคมมาแต่งภาพด้านหลัง เขาของม้ากั้นที่ทอดอยู่บนผืนผ้าด้านหลังนั้นถูกระบายสีให้ดูมีความเด่นชัดขึ้นทำให้ภาพที่ปรากฏออกมา มีลักษณะเหมือนม้ากั้น 2 ตัวตั้งอยู่เคียงข้างกัน

งานจิตรกรรมชุด "Object Installation" และงานวาดเส้นชุด "Barricade-White and Black Shadows" เป็นงานที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งในเรื่องเนื้อหา โครงสร้าง รูปทรง และองค์ประกอบ แตกต่างกันเพียงในเรื่องสื่อเขาเลือกใช้ ผลงาน 2 ชุดนี้เป็นผลงานที่ต่อเนื่องมาจากนิทรรศการครั้งก่อน ๆ ดังที่กล่าวถึงไว้ในเบื้องต้น และสิ่งที่น่าสนใจในเชิงเทคนิควิธีการทางศิลปะคือ ในงานชุด "Object Installation" สุรสีห์ใช้ผ้าสีงาช้างที่มีเนื้อสี ตกตะกอนอยู่มาใช้วาดลงบนกระดาษด้วยสีผสมง่าย ๆ ทั่วทั้ง ๆ ว่าวัตถุดิบมีความเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา และดูมี texture ที่คมชัดคล้ายกับงานภาพพิมพ์ ในงานบางชิ้นเขายังใช้เทคนิคการประดิษฐ์ร่วมกับเทคนิคนี้ช่วยให้ "ม้ากั้น" เหล่านี้ดูมีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป

งานจิตรกรรมผสมเทคนิคสื่อประสมชุด "Beyond Female" ประกอบด้วยงาน 3 ชิ้น คือ "Beyond Female No.1" ซึ่งมีความยาวประมาณ 4 เมตร และ "Beyond Female No.2 และ No.4" ความยาวประมาณ 1.7 เมตร

ในงานทั้ง 3 ชิ้นนี้ สุรสีห์คิดแบบรูปทรงบางอย่างจากผลงานเก่าของเขา เช่น นำโครงสร้างของสื่อที่ตั้งตะกอนในงานวาดเส้นชุด "Untitled Figure 1-4" มาเป็นโครงสร้างของ "Beyond Female No.1" และรูปทรงสามเหลี่ยมตะกอนจากงาน "Triangle-March 1989" มาเป็นโครงสร้างของ "Beyond Female No.2 และ No.4" ส่วนโทนสีในงานชุดนี้นั้น สีหลักที่สุรสีห์ใช้คือสีดำและสีเงิน ผิวนิพจน์ของสุรสีห์เป็นไปอย่างรวดเร็วฉับพลัน มีทิศทางทางเคลื่อนไหวที่มีพลังอันรุนแรงแผ่อยู่ ราวกับพลังไหลออกมาจากจิตใจได้สำนึกของศิลปิน ซึ่งลักษณะ

ดังกล่าวนี้คล้ายคลึงกับความรู้สึกที่สะท้อนออกมาในงานภาพพิมพ์ชุด “Biomaterial Form” ของเขา

นอกจากนี้ สุรสิทธิ์ยังได้นำเศษเหล็ก เช่น โครงเหล็กที่ใช้ในการก่อสร้าง เหล็กที่ขุดเป็นเกลียว เหล็กทรงรีวงกลม เป็นต้น มาห้อยประดับเป็นองค์ประกอบ

*Beyond Female No. 2, (detail) 1990
Acrylic on wood, with steel and
spotlight 150 x 170 cm.*

ส่วนหนึ่งในงานของเขา เหล็กเหล่านี้เป็นสนิมและถูกใช้งานมานานแล้วเคยให้เงาเมื่อแสงของวัตถุ ซึ่งอาจเปรียบได้กับอวัยวะภายในบางส่วนของมนุษย์ที่ถูกใช้งานมาเป็นเวลานาน และสุรสิทธิ์ยังใช้หลอดไฟหลอดพลังงานแสงสว่างเรือง ๆ มาประกอบในงาน และหลอดไฟเหล่านี้ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ต่างกันออกไปในงานแต่ละชิ้น เช่นใน “Beyond Female No. 1” หลอดไฟซึ่งตั้งระนาบอยู่ตรงกลางของภาพให้ความรู้สึกที่แข็งแรงแต่ในขณะเดียวกันก็มีความอบอุ่นแผ่กระจายอยู่ทั่ว ๆ ส่วนใน “Beyond Female No. 2 และ No. 4” หลอดไฟทำให้นึกถึงความเคลื่อนไหว แม้ไม่ได้มีความเร็ว หลอดไฟและแสงสว่างจึงเป็นเทคนิคที่สุรสิทธิ์นำมาใช้เพื่อสื่อถึงบางส่วนของจิตใจของเขาเอง

ที่ได้กล่าวมาแล้ว เราจะเห็นว่าแม้ผลงานทุกชิ้นของสุรสิทธิ์จะสร้างขึ้นด้วยเทคนิคต่าง ๆ อย่างหลากหลาย แต่ผลงานทุกชิ้นก็ยังคงความคิดหลักซึ่งเป็นแก่นแท้ของความเชื่อที่มีต่อความคิด อารมณ์ความรู้สึก และจิตวิญญาณ ของเขาไว้อย่างสมบูรณ์

ความตั้งใจอันมุ่งมั่น ประกอบด้วยความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ และทักษะฝีมือเชิงช่างที่เขาสั่งสมมาเป็นเวลานาน ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สุรสิทธิ์ก้าวต่อไปได้อย่างมั่นคง และในอนาคตอันใกล้นี้สุรสิทธิ์ก็น่าจะนำชื่อเสียงและผลงานของเขาไปปรากฏในวงการศิลปะระดับนานาชาติได้อย่างแน่นอน

□

หม่อมหลวง กัถราธร จิรประวัติ: ผู้แต่ง

การศึกษา

- ปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปริญญาโททางประวัติศาสตร์ศิลปะอินเดียและพุทธศิลป์ จาก The Ohio State University, U.S.A.

ปัจจุบัน

- กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาประวัติศาสตร์ศิลปะเอเชียอาคเนย์ ที่ Cornell University, New York
- เป็นรองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาโบราณคดี และคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ผู้จัดการโรงเรียนศิลปะนานาชาติ
- ผู้จัดการฝ่ายแกลเลอรี ที่ The Seven Sea

ศิลปินต้น รตนเรือง: ผู้เรียบเรียง

การศึกษา

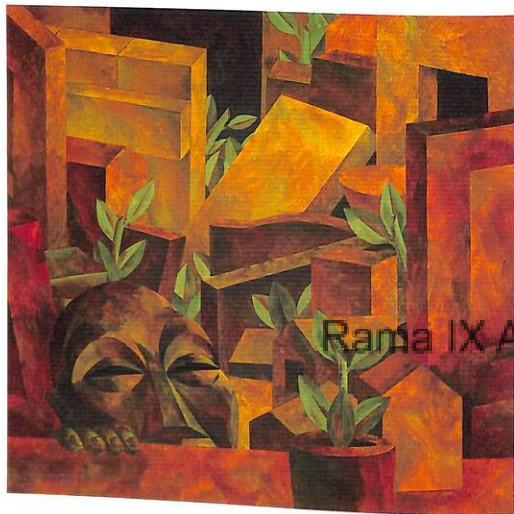
- ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขานวนคดี คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญาโททางประวัติศาสตร์ดนตรี จาก University of Michigan, U.S.A.

ปัจจุบัน

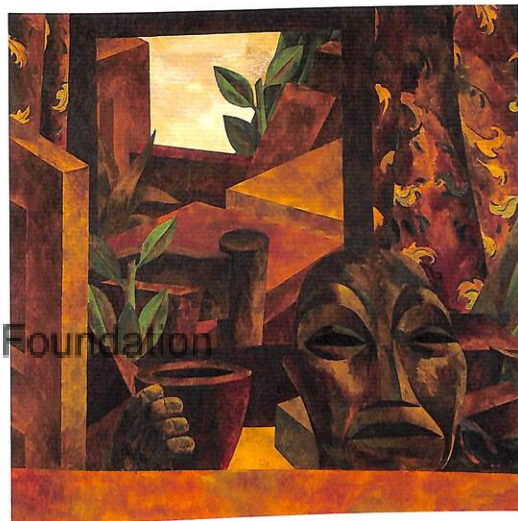
- อาจารย์พิเศษวิชาประวัติศาสตร์และวรรณคดีดนตรีตะวันตก คณะศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บรรณารักษ์ หอสมุดดนตรี การรถไฟ (Chan Carrou Music Library) ร่วมกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เขียนบทความเกี่ยวกับดนตรีไว้กับนิตยสารต่างๆ ๓ ปี สดสี ๓ ฉบับ ฯลฯ

Rama IX Art Museum Foundation

Thanet Awsinsiri

Before Things Were Named, 1990
Watercolour on paper
46 × 44 cm.

The Day Was Just Dawning, 1990
Watercolour on paper
44 × 43 cm.